

er foreslaaet her. Det kan neppe være den højtærede Justitsminister nogen større Overraskelse, thi Socialdemokratiet har altid haft det som sin Opgave i disse Forhold at udvirke den størst mulige Offentlighed. Naar Ministeren mente, at denne Indskrænkning dog var paa sin Plads her, og nævnte et særligt Eksempel i saa Henseende, skal jeg naturligvis ikke benægte, at Forholdene har foreligget saaledes ved denne Lejlighed, men jeg benægter, at det i al Almindelighed vil være Tilfældet, og naar Loven har fastsat en bestemt begrænset Kreds, der har Ret til at være til Stede, skal der for mig være ganske særlige Grunde for yderligere at indsnævre denne Kreds af Hensyn til det ene eller det andet foreliggende uheldige Tilfælde.

I øvrigt skal jeg sige, at det forekommer mig, at det ærede 15de tingvalgte Medlem (Godskesen), den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti, lagde en Kolorit over Indledningen til sin Fremstilling af dette Lovforslag, en Art konservativt Farveskær, som maatte lede til den Opfattelse, at dette Lovforslag i Virkeligheden indledede en ny Æra, hvorefter man gradvis, formodentlig med stedse stigende Fart, vendte tilbage fra den nye Retsplejeordning til de gamle Tilstande. Jeg tror dog, at det ærede Medlems anerkendte Indsigt i og Interesse for Formaliteten og for de rent juridiske Spørgsmaal har bragt ham til at anvende nogle stærkere, nogle mere omfattende Udtryk, noget mere rosende Udtryk om denne formentlige Kæbsegang, end jeg i hvert Fald vilde anvende overfor Ændringer, der er saa lidet indgribende som de foreslaaede, thi paa alle væsentlige Punkter i de Forhold, der for den almindelige Befolkning har særlig Interesse, er der jo heller ikke i dette Lovforslag talt om at opgive noget af det, som blev gennemført ved Retsplejeloven, til Fordel for den ældre Retstilstand, og at dette sker, hvor det er rene Hensigtsmæssighedshensyn, der taler for at vende tilbage, eller hvor det nye har vist sig at frembyde praktiske Ulemper, finder jeg ikke urimeligt, ikke fordi vi dermed vender tilbage til det gamle, men fordi en anden Ordning har vist sig praktisk og rimelig.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Nygart: Skønt jeg ikke selv har ment det nødvendigt at foreslaa Forslaget henvist til Udvalg, skal jeg dog efter Ønske fra anden Side foreslaa at henvise det til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Retsforholdet mellem Husbond og Medhjælpere.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4923).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Nygart: Jeg tillader mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Formanden: Hermed er Dagsordenen udtømt.

Næste Møde afholdes i Dag Kl. 4³⁰ med følgende Dagsorden:

Eventuelt: Tredie Behandling af:

Forslag til Lov vedrørende Boligforholdene.

Mødet hævet Kl. 4²⁰.